

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ

Τάσος Συμεωνίδης
(RIEAS Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr)
Publication date: 26 July 2018

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS).

Εν μέσω πανηγύρεων για ανύπαρκτες «νίκες» της χρεοκοπημένης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η Ελλάδα βαδίζει ταχέως προς καταιγίδα με την οποία τα προηγούμενα οκτώ χρόνια θα φαντάζον ως απλή ταλαιπωρία.

Η βιβλική καταστροφή που έπληξε την Αττική στις 24 Ιουλίου· οι 80 νεκροί (μέχρι στιγμής)· η μεταβολή μιας ειδυλλιακής περιοχής σε κόλαση καμένων ερειπίων· η απόγνωση για τους αγνοούμενους και η ανυπολόγιστη υλική ζημιά· η σχεδόν απόλυτη βεβαιότητα ότι *δεν θα υπάρξει αποτελεσματική ανασυγκρότηση* και η επίσης βεβαιότητα ότι *ποτέ* οι «αρμόδιοι» και οι αναρμόδιοι δεν μαθαίνουν απ' τα παθήματα και *δεν* αντιλαμβάνονται ότι τα μαθήματα τους κοιτούν κατάματα, μεταβάλουν την τραγωδία σε απόδειξη ότι «τίποτα δεν αλλάζει» στο βασίλειο αυτό της ασθμαίνουσας και τραυματισμένης βαλκανικής Δανιμαρκίας.

Η μεταβολή μια μεγάλης περιοχής της Αττικής σε κρανίου τόπο μέσα σε μερικές ώρες έρχεται να επιβεβαιώσει με εφιαλτικό τρόπο την *γενικευμένη παράλυση μιας αυτεννοχισμένης «κυβέρνησης» που απλώς προσποιείται ότι κυβερνά και απλώς προσποιείται ότι υπάρχει.*

Με τον «πρωθυπουργό» σε άσχετο και ανέμελο ταξιδάκι αυτοπροβολής στη Βοσνία, η Αττική κόρωσε μέσα σε λίγα λεπτά αλλά οι λεγόμενοι «υπεύθυνοι», υπουργοί, αναπληρωτές, υφυπουργοί, παρατρεχάμενοι «εκπρόσωποι» κ.λπ., ίδρωναν να αποποιηθούν τις ευθύνες κατηγορώντας τις τηλεοπτικές εκπομπές για «υπερβολές».

Ανεκδιήγητος δε αναπληρωτής υπουργός, και επαγγελματίας ταραχοποιός-υβριστής-βωμολόχος μέσα και έξω απ' τον Ναό της Δημοκρατίας, βγήκε για να πληροφορήσει το

πόπολο ότι έμεινε «36 ώρες ξάγρυπνος» στο μετερίζι για να κατευθύνει τι ακριβώς [;] δεν γνωρίζουμε.

Φόβος και τρόμος έχει καταλάβει την «κυβέρνηση» για το πολιτικό κόστος της συντέλειας που κατάπιε τόσες ανθρώπινες ζωές και μετέβαλε ένα ειδυλλιακό τμήμα της Αττικής σε μακάβριο αντίγραφο κατεστραμμένων περιοχών της Συρίας. Οι μεγαλόστομες υποσχέσεις ήδη ρέουν ακατάπαυστες στην απέλπιδα προσπάθεια να φτιασιδωθεί η συντέλεια. Αλλά είναι πλέον αργά και για την «συγκυβέρνηση» και για τους απερίγραπτους πρωταγωνιστές της.

Ακόμη χειρότερα, το απίστευτο δράμα της Αττικής εξελίσσεται κάτω απ' τη βαριά σκιά της «διάσωσης» μας από τους «φίλους» μας της Ευρώπης. Όπως και με την «κυβέρνηση» έτσι και με την πλευρά της συμπολίτευσης κανείς δεν θέλει να κοιτάξει την Αλήθεια στα μάτια. Πόσο μακρινό φαίνεται πια το 2014 της διαγραφής του χρέους «μ' ένα άρθρο» και της ρωμαλέας διαπραγμάτευσης που θάκανε [τις αγορές να χορεύουν πεντοζάλη](#). Σήμερα, αντί για πεντοζάλη ακούγεται μόνο μανιάτικο μοιρολόι μέσα στα αποκαΐδια της παράλιας Αττικής.

Η πτωχή πλην τιμία Ελλάς πλέει χωρίς πηδάλιο μέσα στο συνεχές βασανιστήριο του Προκρούστη, στην βάρβαρη επίθεση των «θεσμών» σ' ό,τι είχε απομείνει όρθιο, και στον βιασμό της εναπομένουσας λεγόμενης «εθνικής κυριαρχίας». Η χώρα σέρνεται με τα τέσσερα καθημαγμένη αλλά, αν πλέον κάποιος πιστεύει τις βδελυρές αερολογίες της «κυβέρνησης», παραμένει πολύ σκληρή για να πεθάνει.

Το σημερινό τραγικό αδιέξοδο, για όσους ακόμη ασχολούνται με την ιστορία μας, φαντάζει πραγματικά γιγάντιο ακόμα και σε σύγκριση με την Μικρασιατική Καταστροφή και την εξαφάνιση του Ελληνισμού από την κοιτίδα του των 2000 και πλέον ετών. Οι [αριθμοί](#) τρομάζουν. Αλλά οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μαζί με τους υπομειδιώντες «εταίρους» μας, απλώς καλλιεργούν επιθετικά αυτά που ο σοφός λαός αποκαλεί **φούμαρα** για τον έλεγχο της δημοσιότητας και το μασκάρεμα που αποκαλείται «καθαρή έξοδος» απ' τα μνημόνια.

Το υποβόσκον κίνημα «Φύγετε» απλώνεται ταχύτατα πλην όμως διάδοχος κατάσταση με έστω και μερικές απλές ελπίδες βελτίωσης δεν υπάρχει. Ο πολιτικός κόσμος είναι απορροφημένος στις αιώνιες αντιδικίες και αερολογίες του και συνεχώς παράγει «δεσμεύσεις» και «πρωτοβουλίες» που κανένας πια δεν πιστεύει. Η δε αξιωματική αντιπολίτευση είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα λυγίσει μέσα σε μερικούς μήνες μετά τις

επερχόμενες εκλογές, αν φυσικά καταφέρει να επιτύχει μια αυτοδυναμία ή έναν συνασπισμό με ελπίδες εύρυθμης λειτουργίας.

Συγχρόνως, η Ελλάδα βρίσκεται σε κατάσταση μιας παράδοξης και αλλοπρόσαλλης «καθημερινότητας» δύο όψεων που δεν είναι τελείως άγνωστη ως επικρατούσα πραγματικότητα, πλην όμως τώρα γιγαντώνεται με πρωτοφανείς ρυθμούς και παίρνει ακραίες μορφές:

- Ανεργία, ανέχεια, σφαγή μισθών και συντάξεων, αβάστακτη φορολογία από τη μια, πλημμυρίδα νέων οχημάτων που στοιχίζουν όσα δεν βγάζει ο σημερινός «καλοπληρωμένος» σε μια δεκαετία, απ' την άλλη.
- Άτυχοι που ψάχνουν στα σκουπίδια των λαϊκών για σάπια λαχανικά από την μια, «μεζεδάδικα» και «φαγάδικα» υψηλών προδιαγραφών πάντα σφύζοντα από τους «να τρώτε και να περνάτε καλά», απ' την άλλη.
- Άναρχο-δημοκράτες ρουβίκωνες τρομοκράτες που τα σπάνε όποτε θέλουν, χωρίς καμιά ενοχλητική επέμβαση των διωκτικών λεγομένων αρχών, απ' την μια, υπουργός εξωτερικών που ανακοινώνει απειλητικά και κωμικοτραγικά ότι η «διπλωματία της κότας» έχει τελειώσει, αποτεινόμενος στη Μόσχα ως ίσος προς ίσο, απ' την άλλη.
- Ημιθανείς τοξικομανείς στο Πεδίο του Άρεως, που δεν μεταφέρονται από το ΕΚΑΒ γιατί πρέπει να δώσουν, λέει, την συγκατάθεση τους, αν και κείτονται βουβοί και ανήμποροι στο χείλος του θανάτου, απ' την μια, σφύζοντα «χρυσά» νησιά που πνίγονται από την υψηλής ποιότητας πανάκριβη πορνεία του Instagram και του Snapchat, τις ξαπλώστρες που στοιχίζουν ένα ετήσιο εισόδημα τετραμελούς οικογένειας, και τους βάρια ναρκοεξαρτημένους μέθυσους και αχαλίνωτους glitterati, απ' την άλλη.

Το ό,τι η Ελλάδα προσεγγίζει με εντυπωσιακή ταχύτητα το χάος πολλών νοτιοαμερικανικών χώρων δεν ενοχλεί πια κανέναν.

Το «Μένουμε Ευρώπη» εξακολουθεί να τρέφει ψευδαισθήσεις ισορροπίας και αποφυγής των χειροτέρων *την στιγμή που η «ενωμένη» Ευρώπη υπονομεύει ανερευθρίαστα τα ελληνικά συμφέροντα και την ασφάλεια της χώρας μέσω της παράνομης μετανάστευσης και της συνεχούς τραγικής παντομίμας για την διατήρηση της πολύτιμης Τουρκίας ως «προπυργίου» της Δύσης.*

Κανείς επίσης δεν μπορεί να εξηγήσει την περίεργη «ρευστότητα» που επιτρέπει τόσα και τόσα απίθανα και εξωφρενικά να συμβαίνουν σε μια υποτίθεται χρεοκοπημένη και φτωχοποιημένη χώρα.

Μπορεί ο ΟΟΣΑ και οι «οίκοι αξιολόγησης» να μην βλέπουν φως στο τέλος του τούνελ για δεκαετίες· μπορεί οι ειδικοί να υπενθυμίζουν ότι δεν υπάρχει «καθαρή έξοδος» και επιστροφή στην ανάπτυξη χωρίς αναγκαία μέτρα ανάκαμψης που οι πιστωτές αρνούνται να εγκρίνουν· μπορεί η Ελλάδα να είναι τελεσίδικα καταδικασμένη να ζει για να πληρώνει τις υποχρεώσεις της και τίποτα παραπάνω στην «μετά-μνημόνιο» εποχή, αλλά κανείς στις αρχηγικές τάξεις δεν φαίνεται να ανησυχεί πραγματικά. Και το μυστήριο της «ρευστότητας» γίνεται ακόμη πυκνότερο μπροστά στις κλειδωμένες τράπεζες, που είναι συνδεδεμένες με τον αναπνευστήρα, και τα «χαλαρά» αλλά αποπνικτικά capital controls.

Μόνη πιθανή εξήγηση αυτής στις σχιζοφρένειας είναι ίσως η **μανιακή υπερφορολόγηση** των πολιτών μαζί με την **έκρηξη** του κόστους υποχρεωτικών καταβολών υπέρ του κράτους (τέλη, παράβολα, χαρτόσημα κ.λπ.)—εκ παραλλήλου με ποιος ξέρει τι «υπόγειο» χρήμα που τώρα αναβλύζει καθώς οι κόρακες βλέπουν πλέον ότι η χώρα είναι **ολόκληρη** για πούλημα σε τιμές εκποίησης με άδεια πρωτοδικείου.

«Την ώρα που εκατοντάδες συμπολίτες μας δίνουν μάχη για τη ζωή τους αβοήθητοι, καλό θα ήταν οι κυβερνητικοί παράγοντες αντί να σχεδιάζουν την επικοινωνιακή άμυνα της κυβέρνησης ανακαλύπτοντας 'ασύμμετρες απειλές' και αόρατους εχθρούς, να ασχολούνται με την αντιμετώπιση της καταστροφής. Η μόνη προφανής ασυμμετρία αυτή τη στιγμή είναι η ανικανότητα της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τον εφιάλτη από τη μια και οι εξαιρετικές της επιδόσεις σε επικοινωνιακά ευρήματα από την άλλη».

Η επίσημη αυτή δήλωση του ΣΥΡΙΖΑ το 2007, όταν μια άλλη καταστροφή, παρόμοια με τη σημερινή, χτυπούσε την Πελοπόννησο επί κυβέρνησης Καραμανλή, δείχνει την απόλυτη πολιτική ατιμία και υποκρισία της τώρα «κυβέρνησης» και της πολιτικής παράταξης που την υποστηρίζει.

Διέξοδος από το εφιαλτικό σημερινό πολιτικό παρόν δεν υπάρχει με τα μερεμέτια και τις «επικοινωνιακές πολιτικές» του κάθε επικίνδυνου τυχάρπαστου. Όπως δεν υπάρχει και διέξοδος από την εγκατεστημένη πλέον βαριά κακοήθεια **ολόκληρου του εθνικού υποστηρίγματος (δηλ. του 'κυρίαρχου λαού')** που αρνείται να αντιμετωπίσει τη

πραγματικότητα και αποστρέφει το βλέμμα από την αδήριτη ανάγκη κατεδάφισης του σημερινού «κράτους» και του επακόλουθου μιας εθνικής αναγέννησης που θα απαιτήσει υπεράνθρωπες και αιματηρές προσπάθειες.

Πάντως, η συμβουλή που ευρέως ακούγεται καθημερινά είναι «να τρώτε και να περνάτε καλά». Και όλα είναι εν τάξει.